

•———— اسم الريح زلم

انتخاب صحابان

| جلد ۹ |

| ویژگی‌های نماینده‌ی صالح |

برگرفته از بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی
حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای (مدظله‌العالی)

دفتر نشر و مکتوب‌های آیت‌الله العظمی خامنه‌ای

دفتر نشر و مکتوبخانه حضرت آیت الله العظمی خاتمی‌آبادی (مدظله العالی)

انتخاب‌صالحان

| جلد ۹ |

| ویژگی‌های نماینده‌ی صالح |

برگرفته از بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی
حضرت آیت‌الله العظمی خاتمی‌آبادی (مدظله العالی)

ناشر: انتشارات انقلاب اسلامی
(وابسته به مؤسسه‌ی پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی)

نسخه الکترونیکی

هرگونه بهره‌برداری بصورت چاپ و تکثیر ممنوع می‌باشد.

تهران، خیابان جمهوری اسلامی، خیابان دانشگاه جنوبی، کوچه‌ی عطارد،
شماره‌ی ۷ - تلفن: ۶۶۹۷۷۲۶۸ - ۶۶۴۰۵۱۰۰
مرکز پخش: ۰۹۱۹۵۵۹۳۷۳۲ - ۶۶۴۸۳۶۹۵ - سامانه پیامکی: ۰۲۰۱۲۰۰۱۰۰۰
پست الکترونیکی: <http://Book-Khamenei.ir> . Info@Book-khamenei.ir

مقدمه

انسان و نظر او در جهان بینی اسلامی از جایگاه والایی برخوردار است و از اینجاست که رأی مردم در مباحث سیاسی اسلام، نقش اساسی و تعیین کننده دارد.

می توان با نگاه به سیره ی سیاسی پیامبر اکرم و امام معصوم (علیهم السلام)، شواهد فراوانی برای این امر پیدا نمود. اگرچه مشروعیت حکومت اسلامی از ولایت الهی نشأت می گیرد اما مقبولیت آن همواره نیازمند حضور مؤثر آحاد مردم است. از سویی دیگر اصل حضور مردم است که به تشکیل حکومت می انجامد و مردمنده که در مواقع لزوم، پاسداری نظام را برعهده خواهند گرفت.

نگاه به مردم و اهتمام به آرای آنان، از شاخصهای مکتب سیاسی حضرت امام خمینی (ره) است و از این روست که پس از سقوط رژیم منحوس شاهنشاهی، اولین اقدام امام بزرگوار ما مراجعه به آرای عمومی بوده است.

رژیم پهلوی و سلسله های پیش از آن، کوچک ترین

۶ انتخاب صالحان (ویژگیهای نماینده‌ی صالح)

سهمی را برای نظرات آحاد جامعه قائل نبودند و انتخابات آن دوران بیشتر پوششی بود بر تن استبداد شاهان. بسیاری از مردم از آمد و شد نمایندگان اطلاعی نداشتند و در طول عمر خود یک بار هم صندوق رأی را ندیده بودند.

با پیروزی انقلاب اسلامی نگاه ملت ایران به سیاست تغییر کرد و حضور در صحنه‌های سیاسی به عنوان یک وظیفه‌ی شرعی قلمداد گردید. اعتماد مردم به نظام اسلامی باعث شد که نصابهای بسیار چشمگیر و کم سابقه در پای صندوقهای رأی شکل گیرد. اکنون نظام مقدّس ما از مردمی‌ترین حکومتهاست. در این نظام حثّی رهبر جامعه با واسطه انتخاب میگردد و از رأی مردم به عنوان حقّ الناس صیانت میگردد.

شایان ذکر است که بین انتخابات در جمهوری اسلامی و انتخابات در دیگر حکومتها تفاوت جدی وجود دارد. انتخابات در بسیاری از نقاط جهان، جنگ بر سر قدرت است در حالی که انتخابات در نظام اسلامی، رقابتی برای دست‌یابی بهترین فرد برای مسئولیتهاست.

بر این اساس است که باید انتخابات تراز جمهوری اسلامی برخوردار از ویژگیهای خاص خود باشد. در این عرصه هر یک از افراد مؤثر در امر انتخابات وظایفی را برعهده خواهند داشت. در بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی (مدظله‌العالی) به روشنی وظایف هر یک

از افراد، اقشار و نهادهای مرتبط با انتخابات مشخص شده است.

انتشارات انقلاب اسلامی در آستانه‌ی انتخابات دوره‌ی پنجم خبرگان رهبری و دوره‌ی دهم مجلس شورای اسلامی، مجموعه کتابهایی را در موضوع انتخابات و با بهره‌گیری از بیانات رهبر معظم انقلاب (مدّله‌العالی) تدوین نماید. این مجموعه شامل نه جلد است که هر کدام از آن، سهمی را در تبیین نظریه‌ی انتخاباتی معظّم‌له خواهد داشت. سرفصلهای کتابهای مجموعه به شرح زیر است:

۱. واجب سیاسی (بیان اهمّیت انتخابات، انتخابات مجلس خبرگان و مجلس شورای اسلامی)
۲. راه و اصول امام (بازخوانی خطّ امام برای سنجش عیار احزاب و جریانهای فعّال در انتخابات)
۳. خوابهای بی‌تعبیر (شرح توطئه‌ها و برنامه‌های دشمنان برای انتخابات)
۴. اصولگرای اصلاح‌طلب انقلابی (به منظور بازخوانی شاخصهای جریانهای وفادار به نظام)
۵. مجری و ناظر (شرح وظایف وزارت کشور و شورای نگهبان)
۶. همه باهم (شرح وظایف عموم مردم در انتخابات)
۷. تکلیف نخبگان (شرح وظایف نخبگان و خواص در امر انتخابات)

۸ انتخاب صالحان (ویژگیهای نماینده‌ی صالح)

۸. ویژگیهای نماینده‌ی صالح

۹. الزامات داوطلبی (شرح وظایف نامزدها و باید‌ها و نبایدهای رفتاری آنان در ایام انتخابات)

ومن الله التوفيق

فهرست مطالب

شرایط نماینده‌ی صالح؛ تدین، آگاهی سیاسی، شجاعت، آگاهی از	
مسائل کشور و جهان.....	۱۱
ویژگیهای نماینده‌ی صالح.....	۱۲
شجاعت و فریفته نشدن؛ ویژگیهای نماینده‌ی صالح.....	۱۴
شاخصهای انتخاب نماینده‌ی مجلس.....	۱۸
قبول قانون اساسی و نظام؛ شرط اولیه‌ی نماینده‌ی صالح.....	۱۹
چهار شرط لازم در نماینده‌ی منتخب؛ تدین، کارآمدی، دلسوزی و	
شجاعت.....	۲۰
ضرورت تحقیق برای شناخت نماینده‌ی اصلح.....	۲۲
لزوم پرهیز از انتخاب بی‌اعتقادان به شعارهای انقلاب.....	۲۴
لزوم جدا بودن نماینده از کانونهای ثروت و قدرت.....	۲۵
ضرورت صداقت در نماینده‌ی مجلس.....	۲۶
ضرر نماینده‌ی غیرانقلابی و ناصالح برای کشور.....	۲۷
انقلابی بودن، مؤمن بودن و شجاع بودن؛ سه ویژگی نماینده‌ی	
مجلس.....	۳۰
حرمت اشغال یک پست برای مسئول غیرمعتقد به آرمانهای نظام.....	۳۲
ضرورت پرهیز از انتخاب افراد خودباخته در برابر دشمن.....	۳۳
صفات نامزدهای مطلوب برای مجلس.....	۳۸

شرایط نماینده‌ی صالح؛ تدین، آگاهی سیاسی، شجاعت،
آگاهی از مسائل کشور و جهان

انتخاب صالح در درجه‌ی اول یعنی انتخاب
نماینده‌ی متدین. برای نماینده، آگاهی سیاسی
لازم است؛ جرأت و جسارت در برخورد با مسائل
لازم است؛ آگاهی از مسائل کشور لازم است؛ آگاهی
از مسائل جهان لازم است. همه‌ی اینها لازم است.
لکن رکن اصلی، تدین است؛ یعنی به اسلام و به
اصول و پایه‌های دینی و عامل بودن به اینها. این،
اساس قضیه است. نماینده‌ای که متدین باشد، شما
خاطرتان جمع است که خیانت نخواهد کرد؛ کار
خلاف نخواهد کرد؛ حتی کوتاهی و سستی نخواهد
کرد. نماینده‌ی متدین، هر یک ساعتی را که بخواهد
غیبت کند و در مجلس نباشد، احساس میکند این
خلاف شرع است و چون متدین است، این خلاف
شرع را انجام نمیدهد. نماینده‌ی متدین، از تربیون
مجلس برای گفتن سخن ناحق، استفاده نمیکند.
نماینده‌ی متدین، مصالح انقلاب و کشور را بر

مسائل شخصی یا گروهی، مقدّم میدانند. تدبّین، این خصوصیات و این خواص مهم را دارد. اگر این شرط را بتوانید تأمین کنید و نماینده‌ی متدبّین را إن شاء الله پیدا و انتخاب کنید، آن جهات بعدی قابل تأمین‌تر است.^۱

ویژگیهای نماینده‌ی صالح

مردم هم بایستی بگردند و در همین فرصتی که تا انتخابات باقی است، به عنوان یک وظیفه‌ی شرعی و اخلاقی، نامزدهایی را پیدا کنند که وقتی در محضر خدا از آنها سؤال میشود که چرا تو این آقا یا این خانم را به قوه‌ی مقتنه فرستادی، بتواند جواب بدهد و بگوید برای این مصلحت. انتخابات، وظیفه است. انتخابات، یک کار بزرگ و یک اقدام شرعی و یک اقدام خدایی است؛ بگردید آدمهای مناسب را برای این کار مهم پیدا کنید. آدم مناسب چطور آدمی است؟ باید کارآمد باشد؛ این تجربه‌ی بیست‌ساله‌ی ماست. کارآمدی تنها هم کافی نیست؛ باید متدبّین هم باشد. آدم متدبّین، احتمال خیانتش کم است. آن متدبّینهایی که یک وقت دچار لغزش میشوند، اول تقوای خودشان را از دست میدهند؛ بعد این لغزش به سراغ آنها می‌آید. پس، باید متدبّین و باتقوا هم باشند تا بتوانید برای کارهای این کشور به آنها اعتماد کنید.

۱. مصاحبه در پایان بازدید از پنجمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب

همچنین باید در مقابل توپ و تشراین و آن خارجی، داخلی، زورگویان، قدرت‌مداران، شجاع باشد و دل خود را نبازد. کسی که دل خود را در مقابل توپ و تشر باخت، دستش هم برای امضا میلغزد؛ پایش هم برای جلورفتن میلرزد؛ نمیشود به او اعتماد کرد. نماینده باید شجاع و باشرف و امین و طرفدار ضعفا و قشر ضعیف باشد. قانون باید بتواند از حقوق ضعفا دفاع کند، و الا قانونی که پول‌داران را پول‌دارتر کند، قانون مملکت اسلامی نیست. قانون باید بتواند گره‌ها را باز کند و به درد دل قشرهای محروم برسد. نماینده باید آدمی باشد که این چیزها را بفهمد؛ آدمی باشد که حتی المقدور باتجربه باشد. در این کارهای بزرگ، تجربه خیلی مهم است. بگردید این خصوصیات مهم را در اشخاص پیدا کنید. انسان متدین، عفیف، کارآمد، شجاع، دارای قدرت مقاومت در برابرین و آن، اگر به قوه‌ی مقتنه برود، طبق تجربه‌ای که ما در این بیست سال داریم، میتواند در نقاط حساس، به نفع مردم و به نفع کشور کار کند. این طور انسانهایی مهمند. البته از هر جای کشور که نماینده به مجلس برود، نماینده‌ی همه‌ی ایران است، نه نماینده‌ی آن محلّ بخصوص که از آنجا انتخاب شده است. لذا باید به فکر مصالح همه‌ی کشور باشد؛ این را هم توجه داشته باشید. بگردید و چنین اشخاصی را بشناسید. اگر خودتان نتوانستید درست شناسایی کنید، از

آدمهای امین و متدین که نسبت به آنها خاطر جمع هستید، سؤال کنید.^۱

شجاعت و فریفته نشدن؛ ویژگیهای نماینده‌ی صالح

مجلس باید مجلسی باشد که بتواند در مقابل زورگوییها و زیاده خواهیها و مرعوب کردنها و تطمیع کردنهای قدرتمندان جهانی بایستد و مصالح کشور و ملت را محاسبه کند و دنبال آن برود. امام (رضوان الله علیه) بارها اسم «مدرّس» را می آوردند. مگر خصوصیت مدرّس چه بود؟ از مدرّس عالم تر هم داشتیم. مدرّس خصوصیت عمده اش این بود که هیچ عامل ارباب و تهدید و تطمیع و فریب‌گری در او اثر نمی‌کرد. همان وقتی که علی الظاهر فضا را برضد او آن چنان متشنج کرده بودند که علیهش شعار میدادند، او ایستاد و حرف خودش را زد. این خصوصیت یک نماینده‌ی خوب در مجلس است. بعضیها زود مرعوب میشوند! من بارها عرض کرده‌ام که قدرتهای استکباری، یعنی همین قدرتهای سلطه‌گر جهانی، که مرتب روی این کشور و آن کشور دست می‌اندازند و دولتها و ملتها را زیر یوغ خودش میکشانند، عمده‌ی کارشان از ترساندن میگذرد. قدرت واقعیشان آن قدر نیست که بر زبان می‌آورند. بدیهی است این همه که اینها با این انقلاب و با این کشور بدند، اگر قدرت داشتند، تاکنون این انقلاب این طور رشد نمی‌کرد و این‌گونه نمی‌ماند.

۱. در دیدار اقشار مختلف مردم ۱۳/۱۱/۱۳۷۸

آیا این خود، دلیل نیست که سلطه‌گران آمریکا و صهیونیستهای عالم، آن چنان که ادعا میکنند، قدرت ندارند؟! اینها عمده‌ی کارشان را از راه تهدید و مرعوب کردن پیش می‌برند. نماینده باید کسی باشد که مرعوب نشود. چه کسی مرعوب نمیشود؟ آدمی که دلش به خدا متکی باشد. وقتی انسان به خدا متوکل بود، از هیچ‌کس مرعوب نمیشود. ما یک نمونه‌ی زنده‌ی کسانی را که مرعوب نمیشوند در زمان خودمان دیدیم؛ یعنی امام (ره) و هزاران نمونه‌ی دیگر را در میدان جنگ و در میدانهای سیاست ملاحظه کردیم. این جوانان مؤمن و پاک باخته، از خدا ترسیدند؛ از هیچ‌کس غیر خدا نترسیدند: «الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدِ جَمَعُوا لَكُمْ فَاصْبِرْ لَهُمْ قِتْلًا أَيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ»^۱. در گوشه و کنار، افراد و رادیوها و عوامل دشمن، مرتب به اینها میگفتند: علیه شما توطئه میکنند؛ بناست ضربه بزنند؛ بناست چنین کنند؛ بناست چنان کنند؛ برای اینکه اینها را بترسانند؛ اما اینها گفتند نه. ایمانشان بیشتر شد؛ گفتند: «حسبنا الله ونعم الوكيل»؛ خدا ما را کافی است؛ ما به خدا اعتماد داریم و به او اطمینان میکنیم. آن وقت خدای متعال میفرماید: «فانقلبوا بنعمة من الله وفضلٍ لم يمسسهم سوءٌ»^۲. بله؛ وقتی کسی به خدا اتکا کند، این‌گونه است. آن کسانی که دوران جنگ

۱. سوره‌ی آل عمران، آیه‌ی ۱۷۳

۲. سوره‌ی آل عمران، آیه‌ی ۱۷۴

را دیدند و در آن صحنه‌ها بودند، میدانند که من چه میگویم. تمام قدرتهای مسلح عالم، دست به دست هم دادند برای اینکه بتوانند یک وجب از خاک این کشور را بگیرند؛ بتوانند بگویند مرز ایران از این نقطه چند کیلومتر عقب آمد؛ اما نتوانستند. این ملت در مقابلشان ایستاد؛ لذا نتوانستند. خدا کمک میکند و نمیگذارد دشمن غلبه پیدا کند. مرعوب شدن، صفت خیلی بدی است. حالا یک وقت انسان در خانه‌ی خودش نشسته است و مرعوب میشود؛ این یک نفر آدم است. اما یک وقت انسان در مسند مسئولیتی نشسته است؛ در مجلس است، در دولت است او اگر مرعوب شد، واویلاست! مرعوب شدن او، یعنی از دست دادن بسیاری از امکانات این ملت! نماینده نباید مرعوب شود.

از طرف دیگر، نماینده نباید مفتون هم بشود. بعضیها مفتون و فریفته میشوند و دهندشان باز میماند! اینها آدمهای ساده لوحی هستند که راه حل‌های خیالی اقتصادی یا سیاسی یا امنیتی‌ای که با آب و تاب تمام و با رنگ و لعاب گوناگون عرضه میشود، آنها را از خود بی خود میکند! سالها تجربه میکنند؛ اما آخرش خود و دیگران را به خاک سیاه مینشانند! بنابراین، مفتون هم نباید بشوند؛ بلکه به دنبال راه حل صحیح، راه حل مستقل، راه حل برخاسته از شرایط خاص این ملت و این کشور و راه حل ارائه شده از سوی اسلام باشند. اسلام در همه‌ی مسائل، همه‌ی راه حل‌ها را

داده است؛ ما باید خودمان برویم و پیدا کنیم. اگر ما کج میفهمیم، اگر ما بد میفهمیم، اگر ما دنبالش نمیرویم و نمیرسیم، تقصیر اسلام نیست؛ خودمان را باید اصلاح کنیم.

نماینده، طمع ورز هم نباید باشد. بعضیها دهانشان که به اندک چیزی از طرف دشمن شیرین شد، همه چیز را از دست میدهند! اگر بخواهید نماینده‌ای مرعوب نشود، مفتون نشود، دچار طمع نشود، سراغ آدم امین و متدین بروید. معروف است آدمهایی که خودشان هم امین نیستند، وقتی بخواهند مالشان را نگهدارند، دست یک آدم امین میدهند! امانت، یک ارزش است. ممکن است انسان متدین یک وقت اشتباه هم بکند؛ اما وقتی که فهمید اشتباه کرده، برمیگردد. این خیلی ارزش است. اینها مثل آن کسانی نیستند که اگر اشتباه میکنند، پا روی لغزشگاه میگذارند و به طرف جهنم می‌لغزند؛ وقتی هم فهمیدند، سر حرفشان می‌ایستند که نخیر، همین است و تا آن اعماق میروند! پس، انتخاب نماینده مهم است.

البته تبلیغات هست. متأسفانه این روشهای غربی در خیلی از چیزهای زندگی، از جمله در تبلیغات، غالباً به ضرر ملت‌هاست؛ خودشان هم حالا در آن مراکز به این تبلیغات خیلی اعتنا نمیکنند. در یکی از این انتخاباتهای اخیر کشور آمریکا با اینکه این همه هم تبلیغات انجام میشود گفتند سی و چند درصد از مردم شرکت کردند! خود آنها از این تبلیغات زده شده‌اند؛

اما حالا بعضیها همان سوغاتی را به این جا آورده‌اند و برای پُر کردن چشم مردم، تبلیغات سبک آنها را انجام می‌دهند! این تبلیغات ارزشی ندارد. بایستی نگاه کرد، تحقیق کرد، از انسانهای صالح جست‌وجو و پُرس‌وجو کرد و به یک شخص رسید؛ هرکس بود، دیگر فرقی نمی‌کند. اگر شما تحقیق کردید، ولو اشتباه هم کرده باشید، خدای متعال اجر خواهد داد؛ خدای متعال مؤاخذه نخواهد کرد. باید تحقیق کرد و این کار را به بهترین وجهی انجام داد. این آزمایش بزرگ ملت و دولت و دست‌اندرکاران است.^۱

شاخصهای انتخاب نماینده‌ی مجلس

نماینده‌ای که به مجلس می‌فرستید، باید این خصوصیات را داشته باشد تا بتواند خواسته‌های شما را تحقق ببخشد. نماینده باید متدین باشد؛ انسانهای متدین میتوانند مورد اعتماد قرار گیرند. نماینده باید انقلابی باشد؛ روحیه و نشاط و امید و قوت و روحیه‌ی انقلابی در او وجود داشته باشد تا بتواند راههایی را که به نظر بن‌بست میرسد، بشکافد و پیش برود. نماینده باید خدوم، امتحان‌داده، باکفایت، برنامه‌دار، خوش‌نام و جوان‌گرا باشد و به جوانان اعتقاد داشته باشد. چنین افرادی در هر جای کشور حضور دارند، باید خود را موظف بدانند و بروند نامزد شوند. در این چند روزی که از مهلت ثبت‌نام نامزدهای انتخابات

۱. در دیدار کارگزاران حج ۱۳۷۸/۱۱/۲۶

باقی مانده، وظیفه‌ی وجدانی و اسلامی و میهنی هرکسی که خود را دارای این خصوصیات میداند، این است که برود داوطلب شود و به صحنه‌ی انتخابات بیاید. اگر بعد دیدند افراد باصلاحیت تراز آنها هستند، میتوانند کنار بروند؛ لیکن الان باید به صحنه بیایند. مردم چنین افرادی را هرجا دیدند، باید از آنها بخواهند که بروند نامزد شوند. صلاح و آینده‌ی کشور به این است که انتخابات، پُرشور و با علاقه و حضور قاطبه‌ی ملت برگزار شود.^۱

قبول قانون اساسی و نظام؛ شرط اولیه‌ی نماینده‌ی صالح
البته انتخابات میدان رقابت است و افراد بایستی باهم رقابت کنند؛ رقابت سالم. هرکس که به این نظام معتقد و پایبند است، میتواند وارد میدان انتخابات شود. کسانی که این نظام و قانون اساسی را قبول ندارند، آمدنشان به مجلس خطاست و خودشان هم بایستی بدانند که از نظر این ملت آمدن آنها به مجلس خطاست. معلوم است کسانی که این قانون اساسی و این ملت و کارها و شعارها و راه و اهدافش را قبول ندارند، نباید به مجلس بیایند؛ اما آن کسانی که نظام، اسلام، قانون اساسی و امام را قبول دارند، باید به میدان رقابت بیایند؛ منتها رقابت سالم و نه رقابت لجوجانه و عنادآمیز. این جناحها و خطوط و احزاب هم از نظر بنده اعتباری ندارند. بعضی خودشان که

۱. در اجتماع بزرگ مردم قزوین ۲۵/۰۹/۱۳۸۲

کشمکش میکنند هیچ، سعی میکنند که رهبری و دستگاههای نظام را هم وانمود کنند که در دعوای جناحی و خطی آنها واردند! این مطلب درست نیست. بنده حزب و شخصیت نمیشناسم؛ بنده این را میشناسم که کسی که می‌آید به مجلس، باید باتقوا باشد. اولین شرط تقواست: «اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اتْقَاكُمْ»^۱. دیگر اینکه باید طرفدار محرومین باشد؛ بداند که در کشور محرومیت هست و سعی و همت او باشد که رفع محرومیت کند. باید ضد فساد هم باشد و با فساد مالی و اقتصادی به شدت و به جد، از بُن دندان و نه به لفظ، مخالف باشد تا با فساد مبارزه کند. البته توانمند، با اخلاص و عالم هم باشد.

صلاحیت بر اساس این مسائل است و مسئولان دستگاههای مختلف - چه وزارت کشور، چه شورای نگهبان و چه دستگاههایی که در زیرمجموعه‌ی این مراکز مشغول فعالیت هستند - باید معیارشان را قانون قرار دهند؛ زیرا در قانون این مسائل پیش‌بینی شده است.^۲

چهار شرط لازم در نماینده‌ی منتخب؛ تدین، کارآمدی، دلسوزی و شجاعت

در انتخاب نماینده هم مردم باید معیارها را در نظر بگیرند. بنده وقتی نگاه میکنم، میبینم بحمدالله در

۱. سوره‌ی حجرات، آیه‌ی ۱۳

۲. در دیدار اقشار مختلف مردم قم ۱۸/۱۰/۱۳۸۲

میان همین نامزدهای انتخابات، جمع بسیار زیادی افراد تحصیل کرده، خوب، کارآمد، مطلع، متدین و دلسوز وجود دارند. بگردید در بین اینها افرادی را شناسایی کنید، یا از آدمهای امین و مطمئن بشنوید و چنین افرادی را برای قانون‌گذاری به مجلس بفرستید. به نظر من، مهمترین شرایط نماینده عبارت است از اینکه متدین، کارآمد، دلسوز و شجاع باشد. اگر این چهار شرط در نماینده‌ای جمع شد، همان کاری را که شما آرزو و توقع دارید، انجام خواهد داد. نماینده باید متدین باشد. بی دینی و بی تقوایی چیز بدی است؛ هر جا باشد، انسان را آسیب پذیر میکند. اگر در جای حساس باشد، آسیب پذیری آن بسیار گران تمام خواهد شد. نماینده باید کارآمد هم باشد. بعضیها متدین هستند، اما از آنها کاری ساخته نیست. باید به گونه‌ای باشند که بتوانند وظایفی را که بر عهده‌شان قرار دارد، انجام دهند.

سوم اینکه دلسوز مردم - بخصوص طبقات محروم - باشد و برای آنها کار و فکر کند. من در انتخابات دوره‌ی قبل - شاید در نماز جمعه بود - گفتم نامزدهای انتخابات مراقب باشند خود را وامدار ثروتمندان و قدرتمندان و امثال اینها نکنند. اگر کسی وامدار دستگاہها و اشخاص و وامدار پول و قدرت شد، دیگر نمیتواند برای مردم دلسوزی کند. پس دلسوزی هم یک شرط بزرگ است.

شرط چهارم این است که نماینده‌ی مردم باید

شجاع باشد. این ملت، ملت شجاع و آزاده‌ای است؛ ملتی است که تهدید قدرتهای متکبر جهانی او را به عقب نمینشاند؛ بنابراین نماینده‌ی او هم باید شجاع باشد و نترسد؛ شجاعت در مقابل دشمن، شجاعت در مقابل باطل، شجاعت در پذیرش حرف حق. اگر خودتان توانستید کسانی را بشناسید که دارای این خصوصیات باشند، بروید به آنها رأی دهید؛ اما اگر خودتان آشنایی ندارید، در هر نقطه‌ی کشور از آدمهای امینی که به آنها اطمینان داشته باشید، پرسید؛ آنها معرفی میکنند، تا این شاء الله یک مجلس قوی، مردمی و متکی به آرای مردم تشکیل شود و بتواند کارهای بزرگی را که بر عهده‌ی او قرار دارد، انجام دهد و مردم را طبق آنچه شایسته‌ی این مردم آزاده و بزرگ است - این شاء الله راضی و خشنود کند، که این رضایت الهی را هم به دنبال دارد.^۱

ضرورت تحقیق برای شناخت نماینده‌ی اصلح

آنچه که من عرض میکنم، در درجه‌ی اول حضور مردمی است. در درجه‌ی بعد، که البته حائز اهمیت بسیاری است این هم، پیدا کردن نماینده‌ی اصلح است. آن کسانی که به وسیله‌ی شورای نگهبان صلاحیت آنها اعلام میشود، معنایش این است که این از حداقل صلاحیت مورد نیاز برخوردار است. در بین این کسانی که اعلام میشوند، افرادی هستند با

۱. خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۳۸۲/۱۱/۲۴

صلاحیتهای بالاتر، افرادی هستند در سطح پایین‌تر. هنرملت ایران و مردم شهرها و حوزه‌های انتخابیه این است که دقت کنند، نگاه کنند، بشناسند اصلح را، بهترین را انتخاب کنند؛ بهترین از لحاظ ایمان، بهترین از لحاظ اخلاص و امانت، بهترین از لحاظ دین‌داری و آمادگی برای حضور در میدانهای انقلاب؛ دردشناس‌ترین و دردمندترین نسبت به نیازهای مردم را انتخاب کنند. اینها فرصتهایی هست، بایستی مردم عزیز ما در همه‌جای کشور - این دیگر مخصوص استان یزد نیست - هوشیارانه، با بصیرت تمام تلاش کنند، پیدا کنند و با رأی خود مسجل کنند و مجلس را - آن مجلسی را که مورد نیاز جامعه‌ی کنونی ماست - تشکیل بدهند.

البته مردم توجه باید داشته باشند که تبلیغات رنگین و متنوع ملاک نیست؛ وعده‌های غیر عملی ملاک نیست. من با خود نماینده‌های محترم در دوره‌های مختلف وقتی مواجه شدم، به اینها گفتم: آقایان و خانمهای نماینده! وظیفه‌ی نماینده این نیست که وعده‌ی عمرانی و فلان پروژه، فلان کار را در منطقه‌ی انتخابی خود به مردم بدهد؛ اینها کار اجرایی است، کار دولت است. وظیفه‌ی نماینده این است که بتواند قانون مورد نیاز کشور را پیدا کند، آن قانون را جعل کند. وقتی قانون شد - یعنی قاعده‌ای گذاشته میشود - دستگاههای اجرایی و قضایی مجبورند برطبق قانون عمل بکنند و عمل میکنند. وعده‌های

غیر عملی دادن، وعده‌های بزرگ دادن، اینها ملاک نیست؛ باید مردم توجه کنند؛ گاهی علامت منفی هم هست.^۱

لزوم پرهیز از انتخاب بی‌اعتقادان به شعارهای انقلاب به کی رأی بدهند؟ شاخص این است که شعارهای انقلاب بایستی به وسیله‌ی مسئولین و منتخبین ما روز به روز زنده‌تر شود. این شاخص است. ربطی به جناح‌بندیها ندارد، ربطی به اسمها ندارد. علاج دردهای این ملت و وسیله‌ی رسیدن به آرمانهای این ملت، شعارهای انقلاب است؛ اینها باید حفظ شود. آن کسانی که با این شعارها به معنای حقیقی کلمه مخالفند، دشمن این شعارها هستند؛ اینها نباید در مراکز تصمیم‌گیری واقع بشوند. بین ملتند، باشند. آحاد ملت، هرکسی هر عقیده‌ای داشته باشد، اشکال ندارد؛ اما آن کسی که عقیده‌اش این است که این ماشین باید راه نیفتد، این را نمیشود پشت زل گذاشت. یک آدمی که عقیده‌اش این است که از این جا باید این اتومبیل حرکت نکند، این شخص را پشت فرمان خودرو بگذاریم، هیچ وقت این اتومبیل حرکت نخواهد کرد. باید کسی را بگذاریم که معتقد به این حرکت باشد، معتقد به این راه باشد، معتقد به آن هدف باشد، معتقد به تواناییهای ملی باشد، معتقد به اسلام، معتقد به انقلاب باشد و شاخصها را

۱. در اجتماع بزرگ مردم یزد ۱۲/۱۰/۱۳۸۶

قبول داشته باشد. این، آن نقطه‌ی حساس است. این هم نکته‌ی دوم است.

البته باید هوشیاری به خرج داد؛ باید هوشیاری به خرج داد. از دوروها و دورنگها و ظاهر باطن مختلفها بایستی ترسید. خیلی اوقات، در طول تاریخ، اسلام از این دورنگها، یکی نبودن ظاهر و باطن اشخاص، ضربه خورده است. حالا روایت هم در این زمینه زیاد هست. این را باید مواظبت کرد. شما مردم هوشیاری هستید؛ این را چه امثال من بدانیم، چه ندانیم، چه بگوییم، چه نگوییم، تاریخ ما، انقلاب ما، حوادث این بیست و نه سال ثابت کرده است؛ نه فقط به خود ما، به دنیا ثابت کرده. لذا به نام شما و ملت شما و مردم شما و امام شما افتخار میکنند.^۱

لزوم جدا بودن نماینده از کانونهای ثروت و قدرت

یک نکته هم البته انتخاب نماینده‌ی دلسوز و مؤمن و علاقه‌مند است که آن هم مسئله‌ی بسیار مهمی است، اما بعداً زمان کافی داریم. مردم باید کسانی را انتخاب کنند که به کانونهای ثروت و قدرت متصل نباشند؛ کسانی باشند که واقعاً مردم اینها را بخواهند؛ بر طبق وجدانشان، بر طبق دینشان، بر طبق وظایف انقلابی‌شان عمل کنند.^۲

۱. در دیدار اقشار مختلف مردم آذربایجان به مناسبت روز ۲۹ بهمن ۱۳۸۶/۱۱/۲۸

۲. در اجتماع بزرگ مردم کرمانشاه ۲۰/۰۷/۱۳۹۰

ضرورت صداقت در نماینده‌ی مجلس

مجلس شورای اسلامی، مجلس مردم است. مجلس خانها نیست؛ مجلس آحاد مردم است. نماینده‌ای که انتخاب میشود، باید دلسوز مردم باشد، صادق باشد، صمیمی باشد و بخواهد برای مردم کار کند. بعضی تظاهر به کار میکنند، اما کار نمیکند. این، به درد نمیخورد. باید برای مردم کار کرد. صداقت و دلسوزی نماینده‌ای را که میخواهید انتخاب کنید، تشخیص دهید و بعد او را برگزینید. علاوه بر اینها، نماینده باید دارای فهم و درک سیاسی باشد و مسائل کشور را بفهمد؛ هم مسائل خارجی و توطئه‌های دشمنان را و هم مسائل داخلی و نیازهای مردم و اولویتهای کشور را. این طور نباشد که بدون رعایت اولویتهای، مسئله‌ای را مطرح کنند، شعاری بدهند و برای ملت و دولت مشکل درست کنند. نماینده باید احساس دلسوزی و وجدان سیاسی داشته باشد. علاوه بر همه‌ی اینها و شاید بتوانم عرض کنم مهمتر از همه‌ی اینها این است که متدین باشد. نماینده‌ی متدین است که برای مردم کار میکند. نیتش را خدا میکند؛ مردم فهمیدند، فهمیدند؛ نفهمیدند، نفهمیدند. آن کس که بخواهد کار نکرده‌ای را به رخ مردم بکشد، متدین نیست. نماینده‌ای که متدین است، برای مردم کار میکند، جان میگذارد، نفس میزند، در تنظیم قوانین، در حفظ اکثریت مجلس و کمیسیونها و برای حضور در کمیسیونها تلاش میکند.

کسی فهمید، فهمید؛ نفهمید، نفهمید. اهمیت نمیدهد. میخواهد کار کند. این، فایده‌ی تدبیر نماینده است؛ نماینده‌ی متدبیر و معتقد به انقلاب، معتقد و پایبند به اصول انقلاب.^۱

ضرر نماینده‌ی غیرانقلابی و ناصالح برای کشور

مجلس شورای اسلامی، مهم است. مجلس شورای اسلامی، به اعتباری، حساس‌ترین و مؤثرترین نهاد قانونی کشور است. اگر نماینده‌ای بی‌علاقه به انقلاب و کشور و بی‌اعتقاد به قانون اساسی به مجلس راه پیدا کند که مصالح این کشور برایش مهم نباشد؛ دشمنیهای استکبار جهانی را نفهمد، دلش بخواهد که از استکبار جهانی تملق بگوید و در روزنامه‌ها و مجلات وابسته به صهیونیستها اسمش را درشت بنویسند و بگویند فلانی با سیاست نظام جمهوری اسلامی مخالفت کرد؛ چنین نماینده‌ای مجلس را خراب میکند، ملت را خراب میکند، کشور را هم خراب میکند؛ پس به درد نمیخورد. اگر نماینده‌ای بر سرکار آید که قبل از ورود به مجلس، خود را وامدار دیگران کرده و مجبور باشد در مجلس وام آنها را ادا کند؛ نانهایی به قرض گرفته باشد و بخواهد به مجلس که رفت، قرض خود را ادا کند؛ به درد نمیخورد. اگر نماینده‌ای به مجلس برود که از مسائل کشور درک لازم را نداشته باشد؛ فاقد هوشمندی، آگاهی، سواد

۱. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۳۷۱/۰۱/۰۷

و معرفت لازم باشد، به درد نمی‌خورد. نمایندگی کار مهمی است. من خواهش میکنم برادران و خواهرانی که - بینهم و بین الله - میبینند این کار از عهده‌ی آنها بر نمی‌آید، پیش قدم نشوند. البتّه این حرف ما موجب نشود که بعضی وسوسه‌شان بگیرد و احتیاطاً کنار بروند؛ نخیر. کسانی که احساس میکنند میتوانند، وظیفه‌ی شرعی است که بیایند. همه چیز در این نظام الهی باید از راه تقرّب به پروردگار و قصد قربت حل شود. رأی هم که میدهید، انتخاب هم که میکنید، برای خدا باشد. انتخاب هم که میشوید، باز مسئله، عمل به تکلیف خدایی است. بنده هم که این جا حرف میزنم، باید به عنوان تکلیف خدایی حرف بزنم. آن کسانی هم که به مردم، نامزد انتخاباتی معرفی میکنند، آنها هم باید برای رضای الهی و مصالح این کشور این اقدام را انجام دهند. البتّه بحمدالله گروههای مختلف در این کشور همه به این انتخابات اظهار علاقه مندی و دعوت کرده‌اند. من از همه‌ی کسانی که در این کار، تلاش صحیح و منطبق بر اصول و ضوابط دارند، تشکر میکنم. البتّه مردم هم میدانند بایستی به چه کسانی اعتماد کنند و از چه کسانی حرف بشنوند. هرکس افرادی را میشناسد و معرفی آنها برایش اطمینان ایجاد میکند؛ یعنی احساس میکند که از لحاظ شرعی مشکلی ندارد، برطبق معرفیها اقدام کند. ممکن است همه‌ی کاندیداها را نشناسد، یک عده هم معرفی میکنند. مهم، رعایت موازین

است.

من در عید نوروز امسال، همه‌ی آحاد مردم را به انضباط اجتماعی و اقتصادی دعوت کردم. حال زمان رعایت آن است. همه انضباط را رعایت کنند. همه دقت داشته باشند که درست حرکت کنند. کار غیرقانونی نکنند؛ کار غیراخلاقی نکنند؛ سوءاستفاده نشود؛ از بیت‌المال صرف و خرج نشود؛ از یکدیگر بدگویی نکنند؛ به یکدیگر اهانت نکنند. این ملت هم ملت روشن و متدینی است؛ ملتی است که به آرمانهای انقلاب معتقد است و انقلاب را دوست دارد. انقلاب میتواند این کشور را نجات دهد. بدانید! اگر ارزشهای انقلابی فراموش شد، هیچ قدرتی نخواهد توانست مشکلات این کشور را برطرف کند و آن را بسازد. ارزشها و شعارهای انقلابی، ابزارهای حرکت و تضمین‌کننده‌ی حضور آحاد این ملتند. اینها میتوانند کشور را نجات دهند. این کشور، مدتها به این شعارهای انقلابی احتیاج دارد تا استخوانهایش محکم شود؛ تا آسیب‌ناپذیر و ساخته شود و دشمن از او قطع طمع کند. مردم به کسی رأی خواهند داد و دنبال معرفی‌اش خواهند رفت که اطمینان پیدا کنند، متدین، پایبند و وفادار به آرمانهای انقلاب است. اینها ملاک است. اگر کسی چنین افرادی را معرفی کند، از او خواهند پذیرفت. بنابراین، اولاً انتخابات مهم است و همه باید در آن شرکت کنند. ثانیاً کاری است که میتواند بدون اندک اشکالی انجام

گیرد، کما اینکه بحمدالله تابه حال - در دوره‌های قبل نیز همین طور بوده است - خوب انجام گرفته است.^۱

انقلابی بودن، مؤمن بودن و شجاع بودن؛ سه ویژگی نماینده‌ی مجلس

انتخابات و مجلس شورای اسلامی مهم است. مجلس قوی و باایمان و انقلابی که این آرمانها را بفهمد و بشناسد و به آن پایبند باشد، مهم است و نبودن چنین مجلسی، یا ضعیف بودن آن، یا اختلال در آن، برای ملت یک خسارت و خسران بزرگ است. شما با آگاهی و دقت و مراقبت خود، میتوانید مجلس خوب را تشکیل دهید.

بینید و بفهمید چه کسی را به مجلس میفرستید. آن کسی که به عنوان وکیل این ملت انقلابی و مؤمن و شجاع به مجلس می‌رود، باید انقلابی و مؤمن و شجاع باشد. اگر نگوییم شجاع‌ترین و مؤمن‌ترین و انقلابی‌ترین؛ لااقل در سطح این توده‌ی عظیم مردم که این‌گونه از خود درخشش نشان میدهند، باشد.

آن کسی که اسلام را نمی‌پسندد و مقررات اسلامی را قبول نمیکند و برای خاطر دل بیگانگان و خوشامد دیگران، به انقلاب و ارزشهای انقلابی اهانت میکند و یا به خاطر ترس از دیگران، به جای اینکه به ملت گرایش نشان دهد، به دشمن گرایش نشان میدهد و

۱. خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران (۱۹ رمضان ۱۴۱۶) ۲۰/۱۱/۱۳۷۴

آن کسی که تقوای لازم را ندارد و اهل معنویات نیست و اهل دنیاست و فقط برای نام و نشان و استفاده‌ی شخصی، این مسئولیت را می‌خواهد، او لایق و شایسته‌ی این کار نیست.

دنبال آدمهای مؤمن و شجاع و انقلابی و کسانی که بتوانند قدرت این ملت را - که در سایه‌ی ارزشهای انقلابی است - حفظ کنند، باشید. کسانی که وقتی قوانینی می‌گذارند و موضعی می‌گیرند و نطقی میکنند، همه در این جهت باشد. این طور آدمی، شایسته‌ی آن است که به عنوان وکیل این ملت، به مجلس شورای اسلامی برود؛ آن کسی که بفهمد امام چه میگفت، چه میخواست و چرا میخروشید.

وکیل آینده‌ی مجلس، باید دنبال راه امام و در خط او باشد؛ آن مرد بزرگ و انسانی که دشمنانش هم به عظمت و صداقت و شجاعت او اذعان و اعتراف میکردند. آن انسانی که ایران ضعیف و وابسته را از چنگ آدمهای فاسد و مدیران نالایق و وابسته بیرون آورد و به دست خود ملت داد. آن انسانی که توانست حرکت مردم را هدایت و این ملت را مجتمع و متحد کند و در راه آن هدف عظیم، به حرکت بیندازد.

خط امام و ارزشها و وصیت‌نامه‌ی او را فراموش نکنید. آنچه را که این ارزشها به شما می‌آموزد، آنها را در آدمی سراغ کنید و وقتی پیدا کردید، قربۀ الی الله و محض رضای خدا، نام او را در صندوق رأی

بیندازید. این، مجلس شورای اسلامی لایق شما و این ملت میشود. کار را این طور دنبال کنید.^۱

حرمت اشغال یک پست برای مسئول غیرمعتقد به آرمانهای نظام

یکی از توطئه‌های دشمن در چند سال اخیر این بوده است که بتواند آدمهای نامعتقد به آرمان اسلامی را در صفوف مسئولان بالای کشور نفوذ دهد؛ برای اینکه انسجام مدیران ارشد کشور به هم بخورد. این خطر بزرگی است. البته مدیران کشور هم مثل بقیه‌ی مردم در هر مسئله‌ای آرا و عقایدی دارند و عقاید آنها برای خودشان محترم است؛ ولی دو نکته وجود دارد: یکی اینکه اگر کسی در نظام جمهوری اسلامی در مسئولیتی مشغول کار است، ولی آرمانهای نظام جمهوری اسلامی را آن‌گونه که امام بزرگوار ترسیم کرده است و در قانون اساسی تجسم پیدا کرده، در دلش قبول ندارد، اشغال آن پست برای او حرام شرعی است. آنجایی که صحبت از مسائل اساسی نظام اسلامی است، آنجایی که وحدت دین و سیاست مطرح است، آنجایی که اصول قانون اساسی مورد نظر است، آنجایی که الزام به تبعیت از دین و شریعت مطرح است، اگر یک مسئول عقیده‌ای غیر از این دارد، میتواند شهروند جمهوری اسلامی باشد - مانعی ندارد - اما نمیتواند مسئول باشد؛ بخصوص

۱. خطبه‌های نماز عید فطر ۱۳۷۴/۱۲/۰۱

در مسئولیتهای بالا. مدیران ارشد، نمایندگان مجلس و مسئولان عالی‌مقام قوه‌ی قضایی، در عین حال که مسئولیت مهمی در نظام جمهوری اسلامی دارند، نمیتوانند به آرمانهای نظام جمهوری اسلامی و اصول قانون اساسی اعتقادی نداشته باشند؛ چون اعتقاد انسان در عمل و گفتار او اثر میگذارد.^۱

ضرورت پرهیز از انتخاب افراد خودباخته در برابر دشمن
همه‌ی تأکیدی که بنده در قضیه‌ی انتخابات و برای انتخاب اصلح و غیره دارم برای همین است که این کشور، آسان استقلال خود را به دست نیاورده است. مبادا کسانی به مجلس بروند که گیرنده‌ی آنها، منتظر فرستنده‌ی قوی آمریکا و غرب باشد! مبادا کسانی وارد مجلس شوند که آنتنهایشان را به آن سمت تنظیم کرده باشند؛ هرچه از آنجا می‌آید، بگیرند و در داخل به زبان دیگری منتشر و منعکس کنند! همه نگرانی من از این است.

البته این ملت، بیدار است. عده‌ای خیال نکنند که اگر کسانی لابه‌لای جمعیت توانستند از حسن ظنی یا غفلتی استفاده کنند و خودشان را داخل مجلس بیندازند، دیگر مصونیت پیدا خواهند کرد. هرگز چنین نیست. این ملت آگاه و هشیار و خون‌داده و رنج‌کشیده، اگر دیدند عنصر وابسته‌ای به مجلس راه یافته است، دست دراز میکنند و او را از مجلس بیرون

۱. در اجتماع بزرگ مردم اصفهان ۰۸/۰۸/۱۳۸۰

می‌اندازند. اینکه ما این همه روی تدین تکیه میکنیم، برای این است.

عزیزان من! وابستگی از لابلایگیری دینی حاصل میشود. نه اینکه هرکس متدین نیست، وابسته است؛ نه. بالاخره انگیزه‌های گوناگونی وجود دارد. اما کسی که متدین است، یک مانع اضافه برای وابسته شدن دارد. این خیلی مهم است. شنیده‌ام بعضی در حول و حوش مرحله‌ی اول انتخابات، گفته بودند «فلانی - شاید اسم ما را هم نیاورده بودند - یا برخی دیگر این قدر روی تدین تکیه میکنند، چه اهمیتی دارد؟ باید آدمهای متخصص به مجلس راه پیدا کنند. دکترها و مهندسیها به مجلس بروند و مملکت را اداره کنند!» این، اشتباه است. نه اینکه برای مجلس، متخصص لازم نیست. چرا؛ برای مجلس، متخصص لازم است. ولی ما امروز تخصص کم نداریم. عرض من این است که: ای ملت ایران! بین همین مهندسیها و دکترها، میان همین متخصصها و کارشناسها، بگردید متدینها را انتخاب کنید! به صرف ادعا، اکتفا نکنید. فردی را که میخواهید برگزینید، باید متدین باشد. متدین که شد، آن وقت انسان احساس خاطر جمعی میکند.

من در بعضی تبلیغات انتخاباتی، در بعضی جاها مشاهده کردم که فلان نامزد انتخاباتی، حتی این قدر به خودش زحمت نداده است که عکسی را برای تبلیغات منتشر کند که اقلاد در آن عکس، ظواهر

مذهبی را رعایت کرده باشد! خوب؛ چنین مواردی انسان را متنبّه به خطر میکند. اینکه عده‌ای خیال کنند دیگر وقت این حرفها گذشت و امروز مردم دنبال دین و آخوند و ریش و از این قبیل نیستند، اشتباه است. امروز هم اعتماد مردم به افراد متدین، نمایندگان متدین و علمای دین است. مردم به اینها اعتماد و اطمینان دارند. سزاوار هم هست که به اینها اطمینان داشته باشند. زیرا دین مانع وابستگی میشود. وقتی دین داری نبود، وابستگی آسان میشود. آیا کسی که در تبلیغات انتخاباتی اش شعارهایی مطرح میکند که نه فقط رنگ و بوی دینی و انقلابی ندارد، بلکه ضدّ مسائل دینی، ملی و انقلابی است، خطرناک نیست که به مجلس برود؟

البته ما به هشیاری مردمان خیلی مطمئنیم. بنده به هشیاری مردم کاملاً مطمئنم. مردم ما هشیارند؛ اما معنایش این نیست که آدم دغلی نخواهد توانست با پشت هم اندازی و تبلیغات گوناگون، فضا را غبارآلود کند و از آب گل آلود ماهی بگیرد. با وجود اینکه مردم هشیارند، باز هم ممکن است کسانی با یک نوع پشت هم اندازی و با یک نوع تبلیغات، فضا را غبارآلود کنند و از آب گل آلود ماهی بگیرند. خارجیها هم که به این مسائل دامن میزنند و به دروغ، مردم ایران را تقسیم میکنند. تقسیماتی که خارجیها از مردم میکنند، اغلب خلاف واقع و دروغ است. عده‌ای «راست»، عده‌ای «چپ»، عده‌ای «سستی»،

عده‌ای «مدرن»... اینها همه‌اش حرفهای بی‌ربط و مزخرفی است که خارجیها القا میکنند. البته یک عده آدمهای ساده هم در داخل، بدشان نمی‌آید که بگویند ما جزو فلان دسته هستیم! خیال میکنند که این یک افتخار است. نه آقا! جزو ملت ایران باشید. جزو توده‌ی انقلابی مردم باشید. جزو این جماعت و ملت دین‌باور باشید. اسمهای چپ و راست و قدیم و جدید و امثال اینها، افسانه است. اینها واقعیت ندارد. به دلیل اینکه هیچ‌کدام از این گروههایی هم که آنها ذکر میکنند، هیچ تفکر مدونی ارائه نکرده‌اند. دسته‌بندی گروهها با ارائه‌ی تفکر مدون امکان‌پذیر میشود. در شرایط فعلی، گروههای موجود چه تفکر مدونی دارند که ادعا شود این با آن، این تفاوت را دارد! که این مدرن است، این نمیدانم چپ است، این راست است! اینها حرفهای بی‌معنی است. حرفهای بی‌ربطی است که خارجیها و تبلیغات بیگانه، عنوان میکنند. بله؛ یک جریان ضد انقلابی و ضد دینی وجود دارد. یک لیبرالیسم ادعایی و وابسته در کشور ما هست. نه اینکه نباشد. کسانی هستند که در دوران تسلط رژیم فاسد و ستمگر گذشته، به ساز آن رژیم رقصیدند، با آن همکاری کردند، دست اطاعت و غلامی به آن دادند و آن اوضاع را تحمل کردند و دم نزدند. (حالا نویسنده بودند، شاعر بودند، هنرمند بودند، مطبوعات چی بودند... هرچه بودند!) بعد که

نظام جمهوری اسلامی بر سرکار آمد و آزادی معقولی به همه داده شد و مردم توانستند آزادانه افکارشان را بگویند و حرفهایشان را به زبان بیاورند و بنویسند، اینها برای جمهوری اسلامی شیر شدند! حالا هم در مطبوعات وابسته‌ای که پولهایش از آن طرف مرز می‌آید و خط کَلّی اش هم به احتمال زیاد از آن طرف مرز داده میشود، جمهوری اسلامی را متهم میکنند و به بعضی از اختلافات جزئی سلیقه‌ای دامن میزنند و به شعار دادن پوچ میپردازند. اینها هستند. از اینها بایستی بشدت پرهیز کرد. اما متن ملت، متن خوبی است. متن ملت، متن متدینی است. امیدواریم خدای متعال تفضل فرماید، این جا هم مردم هدایت شوند - همچنان که تاکنون هدایت شده‌اند - و آنچه را که وظیفه‌ی آنهاست متوجه شوند.

إن شاء الله مجلس مستقل کارآمد مؤمن متدینی، که ملت بتواند خاطر جمع باشد که این مجلس همین راه استقلال را، همین راه خدا و همین راه انقلاب را به بهترین وجه دنبال خواهد کرد، تشکیل شود و همه‌ی دشواریهای راه زندگی هموار شود؛ که به خواست خدا روزه روز هموارتر خواهد شد. خداوند، مسئولین و کسانی را هم که دست اندرکار این کارهای بزرگ هستند، کمک کند تا بتوانند به بهترین وجه، اهداف را به پیش ببرند.^۱

۱. در دیدار پرسنل و فرماندهان ارتش ۲۸/۰۱/۱۳۷۵

صفات نامزدهای مطلوب برای مجلس

کسانی هم که وارد عرصه‌ی انتخابات می‌شوند، باید یک تقیداتی، تعهداتی داشته باشند. این، خطاب به همه‌ی کسانی است که به‌عنوان نامزد وارد عرصه‌ی انتخابات می‌شوند، و خطاب به همه‌ی مردم است. مردم عزیزمان در سراسر کشور این رفتارها را در نامزدهای انتخابات تفرّس^۱ کنند، دنبال کنند، دقّت کنند. نامزد انتخابات باید با قصد خدمت وارد شود. اگر با قصد قدرت‌طلبی و جمع‌کردن پول و مسائل گوناگون و انگیزه‌های ناسالم دیگر وارد شود، به کشور خدمت نمی‌کند. نامزد انتخابات باید با انگیزه‌ی خدمت وارد شود؛ این را باید تشخیص داد، باید فهمید، باید حدس زد. اگر چنانچه نامزدها به مراکز ثروت و قدرت متصل شوند، کار خراب می‌شود؛ همچنان که امروز در به اصطلاح دموکراسیهای دنیا، در آمریکا و غیر آمریکا این رسم هست؛ کمپانیها و پولدارها به نامزد انتخابات در ریاست جمهوری یا در انتخابات کنگره پول می‌دهند، ولی او در مقابل آنها متعهد است. آن رئیس‌جمهوری که با پول دستگاههای گوناگون و مراکز ثروت سرکار بیاید، در مقابل آنها متعهد است. آن نماینده‌ی مجلسی که با پول فلان شرکت و فلان کمپانی و فلان ارباب و فلان پولدار توی مجلس بیاید، مجبور است آنجایی که آنها لازم می‌دانند، قانون جعل کند، قانون بردارد، توسعه

۱. تفرّس کردن: به فراست دریافتن

و تضییق در قانون بکنند. این نماینده به درد مردم نمی‌خورد. نه باید به مراکز ثروتهای شخصی متصل بود، و نه به طریق اولی، به ثروتهای عمومی. کسی بیاید از پول بیت‌المال مصرف کند، برای اینکه به وکالت مجلس برسد، این دو برابر اشکال دارد؛ اشکال مضاعف دارد. اینها را باید مردم مراقب باشند. البته هر کسی را هم نمی‌شود متهم کرد. بگوییم آقا این وابسته‌ی به فلان جاست، این وابسته‌ی به فلان کس است، این فلان پول را خرج کرده؛ باید اینها هم روشن شود، باید ثابت شود.

مردم باید چشمها را باز کنند، ملتفت باشند. خوشبختانه مردم ما بیدارند. افرادی که می‌توانند انسان را خاطر جمع کنند، بین انسان و خدا حجت برای انسان درست کنند، انسان به اینها اطمینان کند؛ آنجایی که خودش می‌تواند تحقیق کند، تحقیق کند. اینها لازم است. باید دقت شود. ان شاء الله انتخابات خوبی انجام بگیرد؛ انتخابات پرشور، با حضور مردم. مردم درست بشناسند، درست انتخاب کنند و ان شاء الله مجلسی تشکیل شود باب نظام اسلامی؛ و به لطف الهی ان شاء الله همین جور هم خواهد شد.^۱

۱. در دیدار مردم قم به مناسبت سالروز نوزده دی ۱۳۹۰/۱۰/۱۹